

KOMINIARZ RADZI

Niewłaściwie wykonane i użytkowane instalacje kominowe stanowią realne zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników. Każdego roku niesprawne instalacje kominowe są przyczyną wielu tragedii. Stosowane coraz powszechniej nowoczesne urządzenia grzewcze wymagają ochrony komina - w postaci kwasoodpornych wkładów kominowych - przed szkodliwym działaniem agresywnych skroplin, powstających w wyniku kondensacji pary wodnej zawartej w spalinach. Komin i wkłady kominowe muszą posiadać szereg cech, w tym szczelność, niepalność, odporność chemiczną, trwałość, które muszą być zagwarantowane przez producenta.

W celu ochrony użytkowników polskie prawodawstwo wymaga, aby wyrób spełniał normy bezpiecznej eksploatacji, potwierdzonej aprobatami technicznymi. Jediną instytucją uprawnioną do wydawania atestów na wkłady kominowe (zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa z dnia 12.12.1994 r.) jest Instytut Górnictwa Naftowego i Gazownictwa w Krakowie.

Uzyskana przez producenta aprobata jest gwarancją, że zakupiony wyrób jest bezpieczny, wykonany z odpowiedniego materiału i trwały.

Niestety, na polskim rynku jest wiele wyrobów nie posiadających zgodnych z prawem atestów. W części są wykonane z przypadkowych surowców „samodziełki”, w części są to wyroby importowane, z reguły wycofywane w zachodnich rynków jako przestarzałe, nie spełniające obowiązujących norm bezpieczeństwa. Najczęściej tacy oferenci lekceważą polskie prawodawstwo powołując się na zgodność wyrobów z własnymi normami krajowymi lub przedstawiają „atesty”, które wydawane są przez instytucje nie uprawnione do ich wydawania (często pod nazwą „atesty” wydawane są dokumenty potwierdzające zgodność do stosowania w budownictwie, a nie odnoszące się do warunków pracy urządzeń grzewczych).

DBAJ O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO - PYTAJ

Sprzedawców - o polskie aprobaty techniczne IGNiG w Krakowie,

Producentów - o właściwy dobór,

Kominiarzy - o bezpieczny sposób montażu i użytkowania.

KORPORACJA MISTRZÓW KOMINIARSKICH WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO INFORMUJE

W związku z powtarzającymi się przypadkami zatruciu tlenkiem węgla oraz pożarami wywołanymi niewłaściwą eksploatacją urządzeń grzewczo-kominowych i wentylacyjnych, Korporacja Mistrzów Kominiarskich Województwa Śląskiego wskazuje przyczyny i skutki tych działań. Wskazuje również podstawy prawne, które normują obowiązek świadczenia usług kominiarskich.

Ubiegłe sezony grzewcze przyniosły w całej Polsce niespotykaną dotąd ilość tragedii, wynikających z eksploatacji urządzeń grzewczo-kominowych i wentylacyjnych. Według danych statystycznych Akademii Medycyny Sądowej i Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej, rocznie zatruciem tlenkiem węgla ulega ponad 126 osób oraz wybuchu prawie ponad 4500 pożarów, co budzi przerażenie.

Te ludzkie tragedie spowodowane są wadami lub nieprawidłową eksploatacją urządzeń wentylacyjnych i grzewczo-kominowych na paliwa stałe, ciekłe i gazowe. Wśród wielu okoliczności, w jakich komin może być przyczyną pożaru, jest duże nagromadzenie się w kominie sadzy, która przy zbyt długim zanieczyszczeniu komina może się zapalić. Na podstawie przeprowadzonych dochodzeń pożarowych, a także prowadzonych badań, sadza paląca się w kominie wyrzuca iskry i palące się cząstki opału, które padając na łatwopalny materiał mogą zainicjować pożar w samym obiekcie, a nawet w sąsiadujących posesjach.

Do biura Zarządu Korporacji Mistrzów Kominiarskich Województwa Śląskiego coraz częściej docierają sygnały od zakładów kominiarskich o odmowie wykonywania usług kominiarskich w budynkach indywidualnych oraz obiektach użyteczności publicznej. Biorąc pod uwagę, że taka sytuacja może stanowić realne zagrożenie życia i mienia, Korporacja Mistrzów Kominiarskich Województwa Śląskiego informuje, że usługi kominiarskie wykonywane są na podstawie Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 roku w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 121 poz. 1138 z dnia 11 lipca 2003 r.)

Czyszczenie przewodów kominowych reguluje:

Rozdział 7. Instalacje i urządzenia techniczne

§ 30.1. W obiektach, w których odbywa się proces spalania paliwa stałego, ciekłego lub gazowego, usuwa się zanieczyszczenia z przewodów dymowych i spalinowych:

1. od palenisk zakładów zbiorowego żywienia i usług gastronomicznych - co najmniej raz w miesiącu, jeżeli przepisy miejscowe nie stanowią inaczej,

2. od palenisk opalanych paliwem stałym, niewymienionych w pkt 1 - co najmniej cztery razy w roku,
3. od palenisk, opalanych paliwem płynnym i gazowym, niewymienionych w pkt 1 - co najmniej dwa razy w roku.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 11 sierpnia 2003 roku w sprawie wykroczeń, za które funkcjonariusze pożarnictwa, pełniący służbę w Państwowej Straży Pożarnej, są uprawnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego oraz warunków i sposobu wydawania upoważnień (Dz. U. nr 156 poz. 1529).

Cytowane Rozporządzenie określa, że funkcjonariusze pożarnictwa, pełniący służbę w Państwowej Straży Pożarnej, uprawnieni do przeprowadzania czynności kontrolno-rozpoznawczych z zakresu ochrony przeciwpożarowej, są upoważnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w art. 82 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. - Kodeks wykroczeń (Dz. U. nr 12, poz. 114 z późniejszymi zmianami).

W myśl art. 82 § 1. Kto nieostrożnie obchodzi się z ogniem lub wykracza przeciwko przepisom dotyczącym zapobiegania i zwalczania pożarów, a w szczególności:
2. utrudnia okresowe czyszczenie kominów lub nie dokonuje bez zwłoki naprawy uszkodzeń kominowych i wszelkich przewodów dymowych.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 roku w sprawie wysokości grzywnien nakładanych w drodze mandatów karnych za wybrane rodzaje wykroczeń (Dz. U. z dnia 8 grudnia 2003 r.).

Na podstawie art. 95 § 6 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach wykroczeń (Dz. U. nr 106, poz. 114 oraz z 2003 r. nr 109, poz. 1031) zarządza się co następuje:

§ 1.1. Rozporządzenie określa wysokość grzywnien nakładanych w drodze mandatu karnego za wybrane rodzaje wykroczeń przez uprawnione organy.
Wysokość grzywnien, o których mowa w ust. 1, określa załącznik do rozporządzenia.

Załącznik do Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 listopada 2003 r. poz. 2023: Tabela A, liczba porządkowa 15.

Art. 82 § 1 K.w. - za utrudnienia okresowych czyszczeń komina lub niedokonywanie naprawy uszkodzeń komina i przewodów dymowych - grzywna 150 zł.

Zasady przeprowadzania kontroli obiektów budowlanych, w tym również przewodów kominowych, są przedmiotem regulacji art. 62 ustawy z dnia 7 lipca 1994 roku - Prawo Budowlane (Dz. U. nr 89 z 2003 poz. 414 z późniejszymi zmianami).

Szczegółowe uregulowania znajdują się również w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych (Dz. U. nr 74, poz. 836) oraz w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75 poz. 690).

Zgodnie z art. 62 ust. 1 Ustawy - Prawo Budowlane, obiekty powinny być w czasie ich użytkowania poddawane przez właściciela lub zarządcę:

1. okresowej kontroli co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego:
  - elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działanie czynników występujących podczas użytkowania obiektu,
  - instalacji i urządzeń służącej ochronie środowiska,
  - instalacji gazowych oraz przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych).

Do dokonywania kontroli stanu technicznego przewodów kominowych (dymowych, spalinowych i wentylacyjnych), o których mowa w ust. 1, pkt 1, litera c, upoważnione są:

1. osoby posiadające kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominiańskim - w odniesieniu do przewodów dymowych oraz grawitacyjnych przewodów spalinowych i wentylacyjnych,
2. osoby posiadające uprawnienia budowlane w odpowiedniej specjalności - w odniesieniu do przewodów kominowych, o których mowa w pkt 1, oraz do kominów przemysłowych, kominów wolno stojących oraz kominów lub przewodów kominowych, w których ciąg kominowy jest wymuszony przez pracę urządzeń mechanicznych (art. 62 ust. 6 ustawy Prawo Budowlane).

Ponadto, zgodnie z art. 64 ust. 1 Prawo Budowlane, właściciel lub zarządca jest zobowiązany prowadzić dla każdego budynku oraz obiektu budowlanego, niebędącego budynkiem, którego projekt jest objęty obowiązkiem sprawdzenia, o którym mowa w art. 20 ust. 2 ustawy - Prawo Budowlane, książkę obiektu budowlanego, stanowiącą dokument przeznaczony do zapisów dotyczących przeprowadzonych badań i kontroli stanu technicznego, remontów i przebudowy w okresie użytkowania obiektu budowlanego.

Należy podkreślić, że okresowa kontrola, o której mowa w art. 62 ust. 1 ustawy - Prawo Budowlane, powinna być dokonywana co najmniej raz w roku. Z treści tego przepisu wynika, że w każdym roku kalendarzowym powinna być dokonywana kontrola obejmująca elementy obiektu budowlanego wyszczególnienie w art. 62 ust. 1 pkt 1 ustawy - Prawo Budowlane pod literami a, b oraz c.

Zgodnie z art. 61 ustawy - Prawo Budowlane, właściciele i zarządcy budynków są zobowiązani do utrzymania i użytkowania obiektu budowlanego w sposób nie pogarszający jego stanu technicznego i w sposób bezpieczny dla

wszystkich jego mieszkańców.

W myśl art. 70 ustawy - Prawo Budowlane, na właścicielach spoczywa obowiązek m.in. z zakresie pilnego usuwania stwierdzonych nieprawidłowości, które mogą spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi.

W myśl art. 92.

Kto:

1. w razie katastrofy budowlanej nie dopełnia obowiązków określonych w art. 75 lub art. 79,
2. nie spełnia określonego w art. 70 ust. 1 obowiązku usunięcia stwierdzonych uszkodzeń lub uzupełnienia braków, mogących spowodować niebezpieczeństwo dla ludzi lub mienia bądź zagrożenie środowiska,
3. utrudnia określone ustawą czynności właściwych organów, podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny.

Tej samej karze podlega ten, kto pomimo zastosowania środków egzekucji administracyjnej:

1. nie stosuje się do wydawanych na podstawie ustawy decyzji właściwych organów,
2. nie spełnia, określonego w art. 61, obowiązku utrzymania obiektu budowlanego w należyтым stanie technicznym lub użytkuje obiekt w sposób niezgodny z przepisami.

Mając na uwadze bezpieczeństwo obywateli, Korporacja Mistrzów Kominiarskich Województwa Śląskiego apeluje do władz wojewódzkich o baczniejsze zwrócenie uwagi, czy przytoczone powyżej przepisy są przestrzegane przez mieszkańców. Dla dobra społeczności lokalnej wskazane byłoby zapoznanie mieszkańców z treścią powyższego pisma za pośrednictwem władz lokalnych (prezydentów, burmistrzów, wójtów i sołtysów) lub prasy lokalnej, uświadomienie im zagrożeń wynikających z nieprzestrzegania cytowanych przepisów.